la veu del camp català

1974 Nº46 Preu 7 Ptas.

Obligats pels augments de les despeses del paper i altres components, ens trobem en la necessitat d'incrementar el preu de la "LA VEU", a partir d'aquest número, que passa a ésser de 7 pessetes

"ALI BABA Y LOS 40 LADRONES"

Qui es beneficia dels nous sacrificis que ens imposen a tot el poble, sota el pretexte dels augments del petroli i llurs derivats? Es que tenim que tolerar resignadament que sobre les nostres espatlles engreixin una serie de paràsits monopolistes, protegits pel nefast Govern Arias Navarro? Abans de respondre a aquestes preguntes ens cal fer algunes consideracions.

No hi ha cap dubte que els paisos subdesenvolupats, productors fonamental del petroli, han dit !prou! a l'espoliació rapaç de llurs riqueses petroliferes, per part de les empreses multinacionals, ajudades pels Governs dels paisos imperialistes. Aquests paisos àrabs venien barat i compraven car els productes industrials ja manufacturats. S'esgotaven les fonts de riquesa i persistia el subdesarrollo. Quelcom d'això també ens passa a nosaltres, la pagesia. Però els paisos a que ens hem referit s'han unit com un sol home i han assolit un just preu pel seu producte: el petroli. Si nosaltres, els pagesos, féssim igual també obtendriem preus més remuneradors i no ruinosos com ara.

Del encariment dels productes petrolifers no són pas responsables els paisos productors, sino els intermediaris: les grans companyies monopolistes. La ESSO ianqui (ara es diu "Exxon") ha obtingut 144.000 milions de ptes. de benefici al 1973, un 60% !! més que al 1972. La companyia petrolifera que menys ha augmentat el benefici ha estat del ordre del 50% al 1973.
L'augment del cru té la seva repercusió. A Espanya el 60% de la energía primaria procedeix del petroli. Però és també una materia prima que entre en la composició de nombrosos productes. Els seus efectes, doncs, serán profonds.

El camp es veura seriosament afectat. Segons estimacions, el gas-oil representa el 80% del consum energètic del camp espanyol. El keroseno agricola puja un 80% i el gas-oil 2,70 ptes./litre, o sigui un 70%. La pujada del gas-oil comportarà al camp una despesa adicional d'uns 7.000 milions de ptes. Catalunya, la zona més mecanitzada d'Espanya, patirà més les consequències. L'augment del gas-oil ens costarà bastant més de 1.100 milions de ptes. La electricitat ha augmentat un 15,86%, dificil de suportar, així com també el butà per les granges. Majors efectes provoca la puja dels fertilitzants i insecticides. La producció agricola no pot prescindir d'aquests productes. Escassejen i es tenen que pagar a preus d'estraperlo. Lo pitjor del cas es que, malgrat llur encariment, ens els serveixen adulterats, de qualitat inferior a la que correspon, amb lo qual les collites poden ésser més baixes de rendiment que les normals.

Els preus s'han disparat! Estan pujant desaforadament i les properes setmanes encara pujaran més. Els experts calculen que l'augment del cost de la vida pot assolir un 18%, algo d'escàndol!! (Segueix a la pàg.2)

"ali baba y ....."

(continuació)

Ara bé, l'augment addicional de beneficis nets al 1974, com a resultat de l'augment de l'electricitat, obtingut sota el pretexte de l'alça del petroli, serà de 1.200 milions de ptes. per a IBERDUERO, 21% de increment sobre 1972; per a FECSA de 390 milions, 16% d'augment; per a FENOSA 208 milions, 16%; per a ENHER 592 milions, 89%; etc. Tres empreses petroliferes: CAMPSA, ENCASO i CEPSA augmentaren llurs beneficis, en 1972, en un 38,6% amb relació a 1971.

Vegeu per on -ja serà casualitat, ja- que el Ministre d'Hisenda, senyor Barrera de Irimo, és conseller de FENOSA...

La situació és insostenible. Amb les noves pujades de preus es va fent cada vegada major el número d'explotacions de nul.la rendabilitat. I els pagesos ens preguntem: on anirem a parar? Cal resignar-se? NO i NO!! La pagesia veu que la flota pesquera, que tenia plantejat el mateix problema que el camp, ha anat valentament a una vaga total, l'ha mantingut amb unitat i fermesa i ha obligat a recular a aquest Govern nazi-feixista de garrotada seca. LA LLUITA PAGA SEMPRE, LA RESIGNACIO, NO.

El camperol no pot suportar sobre les seves espatlles tot el pes que comporta l'augment en cadena dels productes del petroli. L'Estat recaudarà 48.000 milions de impostos sobre el petroli, durant l'any 1974. De tots els paisos de la OCDE, Espanya és el obté major proporció d'ingressos fiscals del petroli. Podria reduir-se aquest impost i augmentar la imposició directa sobre les companyies petroliferes, refinadores de cru, eléctriques, de fertilitzants, etz., que ara faran el seu agost.

El malestar, doncs, és profund. Els espetecs es faran més freqüents Si hem assistit a l'anomenada "guerra del pebrot", a la vaga de la llet, a la negativa a sembrar dels remolatxers, hom veu vindre un increment de la conflictivitat, de accions de diversa naturalesa, apropiades a les circumstàncies del moment i lloc. Tota la experiència recent mostra, amb evidència palesa, que aquest és el millor i unic camí per tal de fer-se escoltar.

Això ens obliga a estretir els lligams de unió entre tots els camperols, a mantenir fermes les nostres exigencies i a continuar amb elles fins i tot assolir una resposta satisfactoria a tota la pagesia.

POMES: 70 MILIONS DE KGS. !!

Hom calcula que a les "provincies" de Lleida i Girona 70 milions de Kgs. de pomes es troben a les cambres frigorifiques, esperant "perspectives favorables" de venda. Però el futur té un caire incert per a aquesta fruita.

L'horta de Lleida produeix, ella sola, una collita al voltant de 150 milions de Kgs. de pomes a l'any, amb tendència a incrementar-se els propers anys. Es per això que el problema és de lo més candent, en tota llur cruesa, com també a l'Urgellet i a Girona. I DES DE FA 14 ANYS !!

La problemàtica d'aquest sector de l'agricultura -com en tants altres- rau en la dificil i embolicada comercialitat i industrialització, consequència natural de l'abandó i incúria dels poders públics (llegiu Règim franquista) Els pagesos es troben, doncs, amb les mans lligades front els interessos dels comerciants-majoristes, exportadors, i industrials conservers. Aleshores preguntem: De què ens serveix "Mercolérida"? A qui afavoreix?

POMES:70 .... (continuació)

Tota la pagesia afectada, doncs, reivindiquem i exigim, de forma molt concreta, els següents punts:

1.- Que es facilitin adobs, insecticides necessaris pel conreu de la fruita fresca, als preus que el SENPA reparteix als agricultors productors de cereals.

2.- Planificació democràtica de la producció de fruita, tant per la pera com per la poma, abans del 31 de Maig del 1974. Aquesta planificació deura pendre en compte qualitats, preus minims, vies de sortida per la fruita de menor calibre, subvencions a l'exportació.

3.- Assegurança gratuita contra eventuals granitzades i pedregades.

4.- Necessitem estadistiques fiables per tal de coneixer si els actuals excedents de fruita és quelcom excepcional, o una característica crónica de superproducció. Caldrà, puix, que s'informi a la pagesia dels següents punts:

a) Producció real, per zones, de pera i poma.

b) Index de consum "per capita". Forma d'augmentar-lo a nivell europeu. Que s'augmenti el nivell de vida de la població espanyola, a fi de que el consum de poma es situi a nivells europeus.

c) Ventatges i desventatges per la fruita, respecte a l'entrada al Mercat Comú, tant en preu com en qualitat.

d) Els pagesos necessitem saber les importacions de pera i poma, durant la campanya anterior i els preus de la fruita en el moment de l'importació. Exigim, d'una vegada per totes, que es prohibeixin tota classe d'importacions de fruita.

e) Demanar a "Mercolérida" que llogui cambres frigorifiques, per una possible regulació de la propera campanya, evitant els excesos d'oferta en el moment de la collita. Cal exigir al Ministeri d'Agricultura subvencions per a lloga el temps que les cambres estiguin buides.

5.- Que el FORPPA ajudi directament a la pagesia, en lloc d'afavorir els canals de comercialització i industrialització monopolistes.

Front aquests greus problemes aclaparadors, la pagesia no té altra sortida que la de mobilitzar-se, per tal de defensar lo que honradament considera just. Ja sabem que el Govern dels grans capitalistes no cedirà fàcilment si no és per la pressió de tots nosaltres. Es necessaria, doncs, la unitat ferma, viu l'esperit de lluita i mantindre contactes regulars i permanents entre els homes de la terra, lo que ja s'ha manifestat d'una gran i probada eficàcia en les recents vagues dels ramaders lleters i dels pescadors. AQUEST ES EL CAMI !!

LA MAFIA DE L'OLI

En el número 37 del 1972 de LA VEU DEL CAMP CATALA ens referiem a la mort del enginyer industrial, senyor Romero, i de la seva familia. Llavors vam escriure: "... Amb mètodes "gangsterils", una veritable "Mafia" d'industrials i els seus còmplices del Règim, s'han dedicat des de fa anys a perpetrar tota mena de fraus, fins arribar al crim: L'Enginyer senyor Romero, el que va denunciar la desaparició de l'oli de Redondela (Vigo), ha estat assassinat "misteriosament" a Sevilla, juntament amb la seva muller i filla..."

El passat dia 7 de Març va morir, també "misteriosament"(!), a la presó de Vigo, on estaba detingut, Isidro Suárez Díaz-Moris, president de REACE i principal protagonista de tot l'afer relacionat amb la "desaparició" de més de 4 milions de kgs. d'oli, propietat de la "Comisaria de Abastecimientos y Transportes". Tot aquest oli estaba valorat en 167 milions de pessetes.

No tenim pas cap dubte de que aquest home fou també "eliminat", al igual que l'enginyer Romero, car com ja se sap els morts no parlen...

Les contradiccions sobre aquest afer són de lo més inaudit: Primer la premsa va airejar que la mort s'havia produit al relliscar a la dutxa i colpejar-se la nuca. Després, com resultat de l'autopsia feta pel metge forense, resulta ser que la mort s'havia produit per intoxicació deguda al monòxid de carboni."Sembla que un termo de gas estaba espatllat" va declarar tan fresc el Ministre de Informació franquista Pío Cabanillas. I tant tranquil...

Però aquest embolic no porta camí de desvetllar-se. Poderosos interessos amagats mouen els fils de la tramoia. També aquí, com en el cas d'en Romero, s'intenta abocar terra a l'assumpte. Però primer cal sembrar la confusió entre l'opinió pública i després... temps al temps que tot s'oblida. Això si mentrestant no "s'accidenta" algun més dels implicats...

Així segurament ho ha entés el senyor Manuel-Angel García Canals, també processat per la "famosa" desaparició de l'oli de Redondela, doncs era funcionari de la C.A.T. Aquest bon home sembla que es vol curar en salut, car veu que les coses van mal dades i ha presentat querella criminal al Jutge espècial que instrueix el sumari d'en Suárez.

La pràctica de determinats grups de persones, amb complicitats politiques per les altures del Govern (recordeu el cas "MATESA" i el senyor Vilà Reyes passejant-se per Barcelona), ens fa pensar, més que en un grup de pressió, en una organització criminal tipus Mafia. Es que el Règim no constitueix un veritable sindicat del crim organitzat? I que direm de la familia Franco, marqués de Villaverde i altres subjectes de mateixa mena? Es que no mangoneixen i embruten Espanya com si es tractés d'una finca particular?

Parar tota aquesta corrupció tan sols es podrà assolir el dia que el nostre pais gaudeixi de les llibertats democràtiques, quan tota obra de govern pugui ser controlada i intervinguda pel poble, mitjançant les institucions democràtiques, on tot ciutadà es senti representat.

La pagesia deu de compendre que aquest objectiu s'assolirà mitjançant l'esforç en comú de totes les forces que volen la llibertat i la democràcia.